

Ceny ogłoszeń
za wiersz milime-
trowy przed 1 złoty
w tekście 60 gr., za
tekstem 40 gr. Ogło-
szenia tabelarycz-
ne 50 proc., a swia-
teczne 25 proc. dro-
żej. Drobne ogło-
szenia po 10 groszy
Dla poszukujących
pracy 5 gr. za wy-
raz. Najmniej 1 zł.
Za zastrzeżenie miejsca
dolicza się 25%

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

Prenumerata wy-
nosi miesięcznie

zł. 2.-

Adres Redakcji, Ad-
ministracji i Dru-
karni: Sosnowiec,
Teatrna 1a

KRAKÓW

Biblioteka Jagiellońska
św. Anny 12

ODDZIAŁY: KIELCE, Marsz Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 13-78; BEDZIN, Małachowskiego 74; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14 i Królowej
Jadwig (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELĄDZ, Miłowska N. 5 GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7.19.66

Ratyfikacja pożyczki francuskiej przez Sejm

Przemówienie min. Becka o stosunkach polsko-francuskich

WARSZAWA, 5. 1. PAT. Dzisiejsze posiedzenie Sejmu, poświęcone debacie nad rządowym projektem ustawy o upoważnieniu Rządu do zaciągania pożyczek zagranicznych frankach francuskich na cele obrony państwa, odbyło się wśród ogólnego zainteresowania przy bardzo licznych udziałach posłów.

Na posiedzenie przybyli członkowie rządu z p. premierem Składkowskim i wicepremierem Kwiatkowskim na czele. Obecni byli również: marsz. Senatu Prystor, prezes NIK., podsekretarz stanu i wyżsi urzędnicy państwowi. W loży dla dyplomacji zasiadł m. in. przedstawiciel ambasady francuskiej p. Gauguier. Loża dziennikarska i galeria dla publiczności były przepełnione.

Po otwarciu posiedzenia o godz. 11.15 i po przyjęciu do łaski marszałkowskiej szeregu projektów ustaw, zgłoszonych przez posłów, marsz. Car udzielił głosu pos. Holyńskiemu, referentowi projektu ustawy, upoważniającej min. skarbu do zaciągania pożyczek zagranicznych we frankach francuskich na cele obrony państwa.

Po referacie pos. Holyńskiego marszałek zwrócił się do Izby z zapytaniem, czy kto z pośród posłów zgłasza się z krótkim zapytaniem pod adresem referenta. Ponieważ żadnych zgłoszeń nie było, marszałek otworzył rozprawę, udzielając głosu min. spraw zagranicznych.

Pan min. Beck wchodzi na trybunę witany oklaskami Izby i wygłasza przemówienie, w którym powiedział między innymi:

Przed paru tygodniami zaledwie miałem możność w komisji spraw zagranicznych Senatu przedstawić po myślny rozwój naszych stosunków z Francją w ciągu ub. roku.

Dzisiaj mam na myśli formę, w której nastąpiła w Paryżu ratyfikacja

przedstawionego Panom układu, debatę w obu Izbach, stanowisko, zajęte przez rząd francuski, i wreszcie to w fakt jednomyślnej ratyfikacji w parla-

mencie. Jednomyślność ta, jak p. kreślano to w czasie paryskiej debaty, była pierwszą w obecnej kadencji. Ma my tu zatem do czynienia z wydarze-

niem ważkim i niecodziennym, dlatego też uważam za potrzebne pewne głębsze naświetlenie sprawy, konieczne dla właściwego zrozumienia wartości i wagi tego zaarzenia. W tym celu trzeba wrócić do źródła i początku naszych umownych stosunków z Francją. W lutym 1921 r. Naczelnik Państwa w towarzystwie min. Sapięhy i gen. Sosnkowskiego przybył do Paryża, gdzie w osobach p. prezydenta Milleranda oraz min. Brianda i Barthou spotkali ludzi, mających pełne zrozumienie dla znaczenia, jakie posiada ujęcie naszej starej przyjaźni w trwałą formę sojuszniczego układu.

Przyszły jednak potem czasy ciężkiej próby. Formy życia politycznego w Europie załamały się jeszcze głębiej niż treść.

W tym momencie właśnie stwierdzamy żywotność stosunków między Warszawą a Paryżem, która znalazła swój kulminacyjny punkt w wymianie wizyt między gen. Gamelin i Marszałkiem Śmigłym-Rydzem. Jednomyślny głos francuskiej opinii, niewątpliwa jednomyślność poglądów w Polsce na tę sprawę przypominają dziś światu istnienie naszego sojuszu. Jakże prze-widujący byli twórcy układu z roku 1921!

Wysoka Izbo! Pytanie, które słusznie może mi tu być postawione, brzmić by mogło: „A co będzie w przyszłości?”. Moge Panom oświadczyć, że między rządem polskim a rządem francuskim istnieje całkowita zgodność poglądów co do zasady, że sojusz polsko-francuski powinien być w obliczu przyszłych układów czy negocjacji utrzymany. (huczne ok.).

O godzinie 12.45 po zakończeniu dyskusji Sejm uchwalił jednomyślnie przy hucznych oklaskach Izby rządowy projekt ustawy o upoważnieniu ministra skarbu do zaciągania pożyczek zagranicznych we frankach francuskich na cele obrony państwa.

Wszystkim, którzy z powodu zgonu

ś. p.

Józefa Ginsberga

okazali nam tyle pomocy i współczucia, a w szczególności ks. Pastrowi Tytowski za wniosłe słowa nad trumną, Zarządowi Stowarzyszenia Techników w Sosnowcu, Przyjaciółom, Kolegom i Znajomym za liczny udział w tym smutnym obrzędzie składa serdeczne

podziękowanie

ZONA I RODZINA.

Proces red. Mackiewicza

powtórnie odroczony

KATOWICE, 5. 1. PAT. Dziś przed sądem okręgowym w Katowicach odbyła się rozprawa karna o skarżenia prywatnego redaktora wileńskiego „Słowa” Stanisława Mackiewicza przeciwko odpowiedzialnemu red. „Polskiej Zachodniej” Bolesławowi Cholewie, obwinionemu z art. 255 k. k. o zniesławienie.

Ze strony oskarżyciela prywatnego wystąpiła p. adw. Falewicz - Szczukowska z Wilna, redaktora Cholewę bronili adwokaci Kisielewski i Skoczyński z Warszawy.

Na rozprawę powołano szereg

świadków, którzy za wyjątkiem jednego nie stawili się.

Oskarżyciel prywatny przedłożył na wstępie rozprawy wniosek o odroczenie procesu ze względu na niesławienictwo świadków oraz dodatkowo wniosek o powołanie dalszych świadków.

Obroncy nie sprzeczali się wnioskowi oskarżyciela, zgłaszając również ze swej strony wniosek o powołanie świadków.

Sąd po naradzie postanowił rozprawę odroczyć.

Zacięte walki na froncie madryckim

Atak samolotów powstańczych na miasto

MADRYT, 5. 1. Komunikat rządowy głosi: Na froncie Guadajara wojska rządowe zajęły wczoraj miejscowości Matella, Villa Nueva de Henares, i przyległe punkty strategiczne. — Na froncie madryckim przez cały dzień toczyły się zacięte walki na odcinkach Villa Nueva de Pargillo.

Atak powstańczy p. party był przez artylerię i lotnictwo. Powstańcom udało się dotrzeć w kilku punktach do pozycji wojsk rządowych. Oddziały rządowe cofnęły się za przewidziane z góry przez dowództwo pozycje, gdzie wytrzymują energiczny rapór nieprzyjaciela.

RABAT, 5. 1. Rozgłoszono powstanie w Tetuanie podała w poniedziałek wieczorem wiadomość, że samoloty rządowe bombardowały Cordobę i Castro del Rio. Aparaty powstańcze zaatakowały natychmiast nieprzyjaciela i

straciły dw samoloty.

MADRYT, 5. 1. PAT. Wojska rządowe, jak donoszą z Gijon, zajęły Pico del Canto, pozycję strategiczną na górze Naranco pod Oviedo.

Artyleria republikańska rozproszyła skupienie przeciwnika w Grado.

Niemcy grożą represjami

BERLIN, 5. 1. PAT. N. B. I. donosi: Admiral, dowodzący siłami zbrojnymi floty niemieckiej na wodach hiszpańskich, za pośrednictwem krążownika „Königsberg” wysłał nast. telegram do władz czerwonych w Walencji: „Po ujęciu dwóch parowców „Aragon” i „Marta Juquera” przez siły zbrojne niemieckie żądamy ponownie uwolnienia pasażera i części ładunku parowca „Palos” w zamian za uwolnienie zatrzymanych parowców hiszpańskich.

O ile do godz. 8 mej rano 8 bm. żądanie to nie będzie spełnione, parowce te będą wydane jednemu z nich przez Niemcy rządowi hiszpańskiemu za pokwitowaniem.

W razie powtórzenia się aktów korespondencji przeciw statkom handlowym niemieckim rząd niemiecki będzie zmuszony do przedsięwzięcia nowych zarządzeń.

Dwaj górnicy żywcem pogrzebani na dnie biedaszybu

Na bieda - szybach w Wojkowicach Kemornych wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, któremu ulegli dwaj górnicy Józef Kugała i Franciszek Ramek.

W chwili, gdy biedaszybnicy znajdowali się na dnie szybu nastąpiło silne tąpnięcie skutkiem czego obaj górnicy zostali przysypani ziemią.

Zaalarmowana drużyna ratownicza kopalni „Jowisz” pracowała przez całą noc nad wydobyciem ofiar wypadku.

W wyniku akcji ratunkowej udało się Kugałę wydobyć żywego, drugi zaś robotnik Ramek wydobyty został na powierzchnię martwy.

Kradzież pomp nad Przemszą

Wezoraj w nocy nieznanymi sprawcami dokonali kradzieży części pompy nad Przemszą obok Brynicy na szkodę kierownictwa Regulacji Rzek w Katowicach. Skradzione przedmioty przedstawiają wartość 300 zł. Policja prowadzi dochodzenia.

Z KRAJU

WIELKI POŻAR WSI.

We wsi Rawa, pow. Lubartowskiego, 12-letni syn gospodarza Sitkowskiego uwił się sztucznymi ogniami. Jedną zploną cych rakiet upadła na stodołę. Powstał pożar, który ogarnął wkrótce sąsiednie gospodarstwa. Ogółem spłonęło 19 budynków wraz z inwentarzem martwym i żywym.

ECHA AFERY STARZYKA.

Głośna afera wykradania dolarów z listów amerykańskich przez kontrolera Ignacego Starzyka zatacza coraz szersze kręgi. W poniedziałek został wezwany przez dyrekcję poczt i tel. w Krakowie, celem przesłuchania, naczelnik Olech.

Wielkie wrażenie wywołała w mieście wiadomość, że główny świadek oskarżenia urzędnik pocztowy Drożdż, który wykrył tę kradzież, został telegraficznie przeniesiony z poczty dworcowej na główną pocztę w Tarnowie, przyczem równocześnie do jego mieszkania przy ul. Urwanej przybył sędzia śledczy Kosiba, celem przesłuchania. Przesłuchanie trwało kilka godzin.

Jak się dowiadujemy, w posiadaniu jednego z urzędników pocztowych są opłatki amerykańskie oraz obrazek święty, wydany w Ameryce, który Starzyk usiłował zniszczyć przed ucieczką swą z urzędu pocztowego w miejscu ustępowym. Do władz na poszczególnych urzędach wpływają liczne anonimy z oskarżeniem o wykradanie dolarów.

SCHWYTYTANIE ZBIEGŁYCH Z WIEŚNIA GRÓJECKIEGO.

Jak donosiliśmy, z więzienia karnego w Grójcu zbiegło pięciu bandytów. Na skutek przeprowadzonej obławy policja aresztowała wczoraj dwóch zbiegów — Teofila Baucha i Antoniego Paweła.

ZUCHWAŁA KRADZIEŻ W POCIĄGU.

Warszawską policję powiadomiono o zuchwałym rabunku, dokonanym w pociągu towarowym między Pruszkowem a Warszawą.

Okradziono tam trzy wagony, załadowane rozmaitymi towarami. Straty wynoszą kilkadziesiąt tysięcy złotych. Policja prowadzi dochodzenie.

Mamusiu!

Już czas! prosimy tranu ale tylko dobrego! Oryginalny świeży, witaminowy tran leczniczy. Emulsję tranową, Sanarol oraz inne odżywki dla dzieci i dorosłych

POLECA

SKŁAD MATERIAŁÓW
APTECZNYCH I FARB

M. Jagiełłowicz i S-ka

SÓSNOWIEC, 3-GO MAJA 7.

OSUNIECIE SIĘ ZIEMI OBOK KATE DRY WILEŃSKIEJ.

Jak donoszą z Wilna, w odległości kilkadziesiąt metrów na północ od katedry na terenie ogrodu, zwanego „Cieleśnikiem“, zapadła się na małym placu ziemia na przestrzeni kilku metrów kwadratów. Powstała stąd wyrwa, głęboka na 3 metry, zauważyli przechodnie i poinformowali kierownictwo robót konserwacyjnych na Górze Zamkowej.

Pobieżne zbadanie wyrwy wykazało, że ziemia zapadła się skutkiem zawalenia się jakiegoś sklepienia, oraz resztki jakiegoś muru znajdują się na głębokości około półtora metra.

Możliwe, że znajdują się tam resztki jakichś podziemi lub korytarza. Sprawę tę wyświetli dokładniejsze zbadanie wyrwy.

PIERWSZY PROCES NA TLE NOWEJ PISOWNI.

Do kancelarii sądu okręgowego w Wilnie wpłynęła skarga prof. Nitscha, jednego z twórców i propagatorów nowej pisowni polskiej.

Prof. Nitsch wystąpił ze skargą przeciwko współredaktorowi „Słowa“ p. Charkiewiczowi oraz feljetoniście warszawskiemu p. Karolowi o zniesławienie w druku z powodu ataków na profesora w związku z jego działalnością wydawniczą na tle nowej pisowni.

Czerwony pociąg paryski

Ochotnicy w drodze do Hiszpanii

Prasa paryska donosi, że personel kolejowy nazywa pociąg, odchodzący z jednego z dworców paryskich o godz. 22.05 w kierunku granicy hiszpańskiej „czerwonym pociągiem“. Okazuje się bowiem, że dzień w dzień pociągami tym odjeżdżają ochotnicy, zwerbani we Francji oraz przejeżdżający przez Francję, do czerwonych wojsk Hiszpanii. Na przedzie pociągu każdego dnia kilka wagonów jest zajętych stając przez dziesiątki młodych ludzi, będących właśnie tymi ochotnikami. Na stacjach granicznych pociąg ten jest witany przez komunistów francuskich podniesionymi rękami do góry i zaciśniętymi pięściami. W Perpignan meldują się ci ochotnicy w biurach werbunkowych, gdzie otrzymują swój przydział, zostając następnie wyprawieni do Hiszpanii autobusami lub pieszo.

NIEZWYKŁE OGONKI W BARCELONIE

Przez szereg dni w Barcelonie tworzyły się koło sklepów papierowych niezwykle długie ogonki. Jak donoszą sprawozdawcy wojenni z Hiszpanii, wszyscy mieszkańcy Barcelony musieli się zaopatrzyć w paski papierowe, celem wyklejenia nim okien, ażeby w ten sposób chronić bodaj częściowo okna w razie nalotu nieprzyjacielskich lotników na Barcelonę. Co jest również ciekawym, mieszkańcy Barcelony w obliczu tak bardzo groźnego

niebezpieczeństwa, jakim okazały się naloty eskadr wojsk powstańczych na miasta, nie stracili humoru. Jak również wrodzonej wszystkim Hiszpanom estetyki. Dowodem tego wyklejenie okien paskami papierowymi w różnym desenie. Pomysłowość odegrała tutaj dużą rolę, tak, że prawie każde mieszkanie starało się swoje okna, zaklejając je paskami, indywidualnie upiększyć.

ZNACZKI POCZTOWE WOJSK POWSTAŃCZYCH

Trwająca od pół roku wojna w Hiszpanii, dzieląc ją na dwie części, znalazła swój wyraz również i na odcinku komunikacji pocztowej. Są używane bowiem nie tylko znaczki pocztowe, wydawane przez rząd madrycki, lecz ukazały się również znaczki gen. Franco oraz rządu katalońskiego. Naturalnie wzbudzają większe zainteresowanie znaczki, wydane przez rząd gen. Franco. Jedne z pierwszych pojawiły się na wyspie Mallorca, po zajęciu jej przez wojska gen. Franco. Władza wojskowa, obejmująca rządy na tej wyspie, zużytkowała stare znaczki rządu madryckiego, umieszczając na nich czterowierszowy napis treści następującej: „Viva Espana Mallorca 19. Julio 1936“. Wydano ich 10 tys. sztuk. 20 sierpnia ukazały się w Ceucie i Melilli w Marokko nowe znaczki rządu gen. Franco. Użyto tu dawne znaczki 25-centowe, używane w hiszpańskim Marokko z nadrukiem: „18.7.36 — 0.25 — 2.—“. Napis ten oznaczał, że do normalnej ceny 25 centów dołączono 2 pesety, przeznaczone na „fundusz narodowego odrodzenia“. Znaczki te miały wartość tylko przez jeden miesiąc, ponieważ, począwszy od września, wszystkie przesyłki pocztowe załatwia wyłącznie poczta wojskowa.

ODEZWA POLITYCZNEJ KOMISJI MIĘDZYNARODOWEJ BRYGADY

Polityczna komisja międzynarodowej brygady, walczącej po stronie rządu madryckiego, wydała odezwę podpisaną przez Andre Marty (komunistyczną partię Francji) oraz Pietro Neni (socjalistą włoski), w której wyjaśnia, z jakiego powodu i dla jakich celów walczą ochotnicy z innych państw po stronie rządu madryckiego. Odezwa ta apeluje do wszystkich godnych i postępowych ludzi, którzy chcą bronić pokoju, ażeby natychmiast przystąpili do zbiórki pieniężnej, jaka ma posłużyć na zakupno ciepłej odzieży, środków żywności, lekarstw oraz ambulansów sanitarnych, co umożliwi wypełnienie zadań, podjętych przez międzynarodową brygadę.

Róże kwitną

NA GROBACH POWSTAŃCÓW.

Na cmentarzu w Mogilnie zakwitły w święta Bożego Narodzenia róże na grobach dwóch powstańców wielkopolskich — Wiśniewskiego i Kausa. Kwiaty na grobie Kausa przetrwały do Nowego Roku, to jest do dnia, w którym przypada rocznica oswobodzenia Mogilna.

Oczy teraz, a nie palce — HEDA ŚWIADECTWEM PRZESTĘPSIWA.

Policja kryminalna w Nowym Jorku zamierza pracować według nowej metody rozpoznawania przestępców. Kryminolodzy zarzucają metodzie posługiwania się odciskami palców, że nie może być ścisła, gdyż choroby przekształcają linie skóry na palcach, a przytym przestępcy zmieniają znane już linie odcisków zabiegami chirurgicznymi. Na skutek tego opracowało dwu lekarzy amerykańskich nową metodę, zapewniającą niezawodną identyfikację zbrodniarza. Polega ona na ostrym zdjęciu fotograficznym soczewki oka. Lekarze ci twierdzą, że wśród milionów ludzi nie podobno napotkać na dwie osoby o identycznych soczewkach.

Sciganie przestępstw urzędników państwowych

Ministerstwo sprawiedliwości stwierdziło, że władze, urzędy i instytucje państwowe w wielu wypadkach nie przestrzegają obowiązku zawiadamiania prokuratora o każdym wypadku popełnienia przez podległych funkcjonariuszów państwowych, przestępstwa sciganego z urzędu, o którym otrzymały wiadomości. Obowiązek ten ustala nie tylko kodeks postępowania karnego, lecz jest również wynikiem przepisów służbowych względnie dyscyplinarnych, a jego niedopełnienie stanowi naruszenie obowiązków służbowych i przestępstwo z art. 286 k. k.

Powołując się na wydany ostatnio

w tej sprawie swego czasu okólnik prezesa Rady ministrów, minister skarbu inż. Kwiatkowski skierował okólnik do podwładnych mu urzędników, polecając zawiadomienie prokuratora o każdym fakcie popełnienia przez funkcjonariusza państwowego przestępstwa sciganego z urzędu w ciągu 24 godzin po wstępnym zbadaniu sprawy, niezależnie od dochodzeń dyscyplinarnych, przyczem ocena istoty wypadku i istniejących dowodów zależy w postępowaniu sądowym wyłącznie od prokuratora, władze zaś mają obowiązek zapewnienia prokuratorom rzeczywistej współpracy przy ściganiu przestępstw urzędniczych.

Czy Sycowski powróci do rodzinnego Radomska

Niedawno donosiliśmy obszernie o zamiarze powrotu do Polski członka bandy Al-Caponea, Abrama Aleksandra Sycowskiego i jego staraniach u władz o zezwolenie na zamieszkanie w rodzinnych stronach. Sycowski został niedawno wysiedlony z Polski jako uciążliwy cudzoziemiec i przebywa w Gdańsku, skąd utrzymuje stały kontakt ze swym pełnomocnikiem prawnym w Polsce i najbliższymi krewnymi, zamieszkałymi we wsi Wielgomłyn, pow. radomszczańskiego. Z Gdańska nadeszła obecnie wiadomość, że amerykański gangster został przewieziony do jednego z tamtejszych szpitali, celem dokonania operacji. Sycowski był swego czasu w Ameryce kierownikiem przemytu alkoholu w bandzie Al-Caponea. Podczas walki z konkurencyjną bandą

Dillinger

został ranny w brzuch i głowę.

Po dłuższej kuracji wzdrowiał całkowicie, lecz jedna z kul utkwiła mu w głowie i nie można było usunąć bez poważnego narażenia jego życia. Obecnie zaszła nagła potrzeba usunięcia kuli, która grozi b. poważnymi komplikacjami. Podczas rewizji dokonanej u Sycowskiego przez władze polskie, znaleziono przy nim dokumenty, stwierdzające, że

w bankach londyńskich ulokował on dwa miliony funtów,

w bankach szwajcarskich ponad 30 milionów franków w złocie. W liście do swych krewnych pisze Sycowski, że na wypadek, gdyby za życia nie mógł powrócić do rodzinnych stron, życzy sobie jednak być tam pochowany.

Miłość siostrzana sięga do grobu

Przez długie lata mieszkał w Wilnie w pobliżu Budapesztu znakomity ścieżak operowy Aleksander Herczli, utrzymujący swe siostry w wieku lat 71 i 72. U schyłku ubiegłego roku ścieżak zmarł pozostawiając obie siostry na łasce losu. Zdarzenia tego nie mogły jednak one przeżyć! Uważały się za tak nieodłączne w towarzyszeniu z ukochanym bratem, że postanowiły odebrać sobie życie.

Przemysł białostocki OTRZYMAŁ NOWE ZAMÓWIENIA.

Jak donoszą z Białegostoku, białostocki przemysł włókienniczy otrzymał w tych dniach poważne zamówienia krajowe i zagraniczne. W związku z tym, pomimo okresu międzysezonowego, wszystkie fabryki białostockie zostały obecnie uroczono. W niektórych fabrykach praca trwa dłużej niż na dwie zmiany.

Łodzią podwodną do bieguna

Nowa wyprawa słynnego podróżnika

Znany ze swych śmiałych wyczynów lotniczych i podróżniczych Australijczyk Sir Hubert Wilkins zamierza podjąć nową wielką wyprawę łodzią podwodną do Bieguna Północnego.

Wilkins przybył wczoraj do Southampton i postanowił natychmiast rozpocząć przygotowania do niebezpiecznej wyprawy. Zamierza on w lipcu 1938 r. ze swą łodzią podwodną przeprawić się na Spitzberg i stąd przez Biegunę dopłynąć do Morza Behringa.

Według jego obliczeń ekspedycja trwać będzie około 2 miesięcy, a koszty jej wyniosą około 35.000 funtów szterlingów (prawie milion złotych).

Nowa łódź Wilkinsa będzie zbudowana według jego planów. Będzie ona mogła pozostawać pod wodą przez dłuższy czas, nawet do pięciu dni.

Hubert Wilkins ma już za sobą bogatą przeszłość badacza i podróżnika. Awanturczyka żyłka pełniała go w 1912 r. na front bałkański, gdzie pracował jako korespondent wojenny i fotograf. Po wojnie bałkańskiej wyruszył z ekspedycją polarną

w krainę wiecznego lodu i przez cztery lata trwał o nim wieści. Podczas wojny światowej służył jako lotnik na froncie flandryjskim.

Pierwszym jego wielkim wyczynem był lot z Anglii do Australii.

W 1926 Wilkins podjął próbę lotu do Bieguna Północnego. Samolot jego uległ katastrofie. Po 19 dniach Wilkinsa uratowała specjalna ekspedycja. Również i druga jego próba dotarcia do bieguna nie powiodła się. Rozbiłszy maszynę.

Wilkins musiał przedzierać się przez lody i śniegi do osiedli ludzkich.

Wreszcie w 1928 r. przeleciał z Point Barrow na Alasce na Spitzberg a potem do Europy.

W 1931 r. Wilkins opłacał śmiały

plan wyprawy do bieguna na łodzi podwodnej. Zakupił on za sumę jednego dol. wycofana ze służby w amerykańskiej marynarce wojennej łódź podwodną i w czerwcu wyruszył z Ameryki do Anglii. Na Atlantyku słynny „Nautilus“ uległ uszkodzeniu i został do Anglii przyholowany, gdzie poddano go naprawie. Lecz Wilkinsa przesładowała pecha, bowiem na Morzu Północnym

łódź podwodna zostaje znów uszkodzona.

Niezrażony niczym Wilkins dotęra wraz z całą ekspedycją uczonych na Spitzberg i rusza w kierunku bieguna. Po tygodniu radiostacja norweskie

przejęła SOS „Nautilusa“. Łódź podwodna straciła zdolność zanurzania się i ma w kadłubie kilka dziur. Wyślano dwie ekspedycje ratunkowe, które uratowały uczonych.

Wilkins jednak nie opuścił „Nautilusa“. We wrześniu odprowadził go aż do Bergen, po czym uzyskał od amerykańskiego ministerstwa marynarki zezwolenie na zatop. „Nautilusa“.

Słynna łódź podwodna spoczęła na dnie morza u wybrzeży norweskich.

Wilkins nie porzucił jednak swego śmiałego planu i obecnie rozpoczyna przygotowania do nowej wyprawy polarnej.

Kraj bez radiostacji

Jest nim Grecja

Radiofonia europejska rozwinęła się znakomicie w ostatnich latach. Wprawdzie żadne państwo europejskie nie może się poszczycić tak rekordową ilością rozgłośni, co Stany Zjednoczone, niemniej jednak Francja posiada blisko 30 stacji na dawczych, Wielka Brytania około 20, Italia 10, Polska 8 (dalsze są już w projekcie), Czechosłowacja 5 itd. Istnieje jednak jeszcze w Europie jedno państwo, które dotychczas nie posiada ani jednej radiostacji. Jest nim Grecja. Okazuje się więc, że kraj o najstarszej kulturze

w Europie nie mógł się jeszcze zdobyć na zainteresowanie jednego z największych dobrodziejstw ostatnich lat. Warto zanotować, że jedyną radiostacją na świecie, która posiadała w swoim programie stałe audycje greckie jest polska rozgłośnia w Katowicach, gdzie często odczyty w języku nowogreckim wygłaszał konsul honorowy Grecji w Krakowie i docent Uniwersytetu Jagiellońskiego, dr Kazimierz Bullas. Raz nawet nadano jedyną na świecie słuchówkę grecką.

Był to radiofonizowany „Maraton“ Ujejskiego nadany w przekładzie Bullasa

z muzyką Stefana Tymienieckiego i efektami dwżkowymi w reżyserii Karola Forda. Tak więc Grecy mieli okazję

Na Tamizie zderzył się angielski parowiec „Diamond“ z norweskim motorowcem „Harengert“, skutkiem czego angielski okręt poszedł na dno. Na zdjęciu widoczny tylko kominiarstwo „Diamonda“.

POZYCZKA FRANCUSKA

Zatwierdzony jednomyślnie przez parlamenty Francji i Polski układ kredytowy polsko-francuski na — jak ten przysłowiowy medal — dwie strony — gospodarczą i polityczną. Odwrotnie jednak od owego medalu — powiedzmy to od razu — obie strony przedstawiają wartość osiągnięć wybitnie pozytywnych. Stwierdziwszy to, zastanówmy się oddzielnie nad każdą z nich.

Francja jest krajem w stosunku do Polski wybitnie wierzycielskim. Niewiele wprawdzie emitowano na rynku francuskim obligacji polskich, niewiele kapitałów przypłynęło z Francji do Polski — te, które w Polsce pracują zaangażowały się przeważnie jeszcze na terenie dawnej Rosji — niewielki był kredyt przemysłu i rolnictwa polskiego we Francji, ale jednak nie można oczywiście mówić o eksporcie kapitałów z Polski do Francji. Polska była i jest w stosunku do Francji krajem dłużniczym, dłużnikiem wypełniającym zresztą wiernie swoje zobowiązania — stwierdził to z naciskiem ostatnio w parlamencie francuskim dep. Louis Marin — i dłużnikiem nie znajdującym niestety! kompensaty za spłaty rat i procentów w postaci ułatwienia eksportu swych produktów nad Sekwanę. W tym stanie rzeczy wpływ gotówki i kredytów z Francji jest zjawiskiem pożądanym przede

wszystkim z punktu widzenia polskiego bilansu płatniczego.

Cel pożyczki: — przyspieszenie prac i produkcji przeznaczonych na wzmocnienie pogotowia obronnego Rzeczypospolitej, to już rzeczą oddzielną.

Polska wyścigu zbrojeń nie rozpoczynała i z przyczyn gospodarczych długo ociągała się w dotrzymywaniu kroku innym, rozbudowywającym ponad wszelką miarę swe budżety wojskowe. Musiała jednak wreszcie przyspieszyć kroku — pozostawanie w tyle mogłoby okazać się zbyt kosztowne. Oczywiście, że powiększone wydatki na zbrojenia musiałyby być zmobilizowane na bardzo krótkim odcinku czasu i tym większym ciężarem ległyby na barkach obywateli Rzeczypospolitej. Transakcja polsko-francuska pozwala ciężar finansowy rozłożyć na długie lata, a efekt materialny daje w czasie stosunkowo bardzo krótkim. Pożyczka i materiały, dane na kredyt wpływają szybko, a spłata rozkłada się na lat 15 do 34.

Nie jest w tym stanie rzeczy odosobnioną opinią jednego z wybitnych ekonomistów polskich, głoszącego, iż pożyczka francuska może dla gospodarstwa polskiego — niezależnie od jej znaczenia militarnego — odegrać rolę analogiczną do tej, jaką w 1927 roku odegrała

amerykańska pożyczka stabilizacyjna.

Niemniej od gospodarczego rozległy jest aspekt polityczny umowy pożyczkowej polsko-francuskiej. Przyjaźń polsko-francuska, jej trwałość i konieczność opartej na przymierzu współpracy Polski i Francji w interesie utrzymania pokoju w Europie są, tak jak i były zawsze, pewnikami nie kwestionowanymi nigdy przez opinię ani prasę polską. Kwestionowano je jednak w latach ostatnich ze strony francuskiej. Wiemy dobrze, że były głosy francuskie — wcale nie bardzo sporadyczne — które bądź przez niezrozumienie, czy nieświadomość, czy za obcym podszeptem przez złą wolę, bo i tego czynnika nie można wykluczyć — podawały w wątpliwość wierność Polski wobec dobrowolnie i świadomie zawartego aktu sojusznictwa, aktu stworzonego przez Józefa Piłsudskiego. Tym, co nie wszystkim podobało się we Francji, była zdecydowana i zrealizowana przez Józefa Piłsudskiego wola pozytywnego ułożenia stosunków Polski z jej dwoma wielkimi sąsiadami. Nie rozumiała, bądź rozumieć nie mogła w braku dobrej informacji część opinii publicznej francuskiej, że dobre stosunki z sąsiadami i asekuracja ich przez sojusze — to jedynie logiczne postawienie sytuacji politycznej

Przedszkola i kolonie

DLA DZIECI.

Minister spraw wewnętrznych podkreślił w okólniku, że wobec dużego znaczenia oświaty przedszkolnej dla fizycznego i psychicznego wychowania młodego pokolenia wskazane jest utrzymanie przez związki samorządowe dotychczasowej liczby przedszkoli. O ile pozwalają na to względy budżetowe, pożądane jest również zakładanie nowych przedszkoli nie tylko odpowiednio do wzrostu liczby dzieci w wieku przedszkolnym, ale również stosownie do istotnych potrzeb życia kulturalnego.

Jednocześnie minister spraw wewnętrznych zwrócił uwagę na uwzględnianie przez związki samorządowe odpowiednich kredytów na kolonie lecznicze dla dzieci, kolonie i półkolonie letnie, dożywianie dzieci, opiekę zleconą w rodzinach zastępczych, opiekę domową oraz ogródki jordanowskie

słyszania swego ojczystego języka na falach eteru jedynie dzięki inicjatywie rozgłośni Polskiego Radia w Katowicach. Obecnie mówi się dużo o przyszłej budowie radiostacji w Atenach. Jeśli rząd grecki przezwycięży wielkie trudności finansowe, Atenńczycy będą mieli nareszcie własny ośrodek radiofoniczny.

Polski w jej warunkach geograficznych.

Francja oceniła — cała Francja, jak tego dowodzi jednomyślność tak przecież rozbitego walkami politycznymi parlamentu francuskiego — że silna Polska to gwarancja nienaruszalności stanu rzeczy w Europie. Francja zrozumiała, że silna i z Francją sprzymierzona Polska przynosi w postaci swych unormowanych stosunków z sąsiadami element pozytywny i konstruktywny dla całokształtu porządku europejskiego. I to element bardziej wartościowy, niż wszelkie inne efemeryczne zjawiska w polityce zagranicznej Francji.

Dwa sprzymierzone kraje bilansują w ten sposób pozytywnie i pogłębiają ich sprzymierzeńczą współpracę. Dwa kraje — powiadamy — Polska i Francja, bo łącznie tych dwu krajów dotyczy układ w Rambouillet. Podobnie, jak nikt trzeci nie był w stanie zapisać współpracy polsko-francuskiej, tak samo nikt trzeci nie może na niej zrobić interesu.

Dwustronna transakcja jest jedną z najbardziej dodatnich zdobyczy polityczno-gospodarczych Polski i Francji. Raz jeszcze powołamy się na jednomyślny placet obu parlamentów, dla podkreślenia prawdziwości tego stwierdzenia.

Problemy dnia

Rozdwojona osobowość p. Arnolda

Nie bez satysfakcji stwierdzamy, że naszą opinię o p. Stefanie Arnoldzie, redaktorze „Kurjera Zachodniego” i współwydawcy pięciogroszowej „Torpedy” on sam potwierdza w polemicznym artykule wczorajszego numeru tego pisma. Kłamstwo jest me toż, nagminnie tam stosowaną i p. Arnold weale nie usiłuje naprawić tego stanu rzeczy. Nawet przeciwnie.

Kłamstwem było publiczne wypieranie się przez p. Arnolda „Torpedy”, obawiał się bowiem swoich chlebodawców z „Kurjera”, kłamstwem był przytoczony tekst z naszej szopki świątecznej, co do którego dopuszczono się pospolitego sfalszowania. Wczoraj znów popełniono nowe kłamstwo. Panna arnoldowa „Torpeda” twierdzi, że o aferze w firmie Oskar Szpigiel Syn milezymy, jak zakłeci. Oczywiście znowu kłamstwo i to z gatunku tych najgłupszych. To przecież nie łatwiejszego, jak udowodnić, że jest przeciwnie. O samobójstwie śp. Ginsberga i listach przez niego pozostawionych pisaliśmy w dniu 28 grudnia ub. roku, o wszczęciu dochodzenia władz rodujemy w dniu 31 grudnia ub. roku, a o zatrzymaniu buchaltera i badaniu ksiąg pisaliśmy w dniu 1 stycznia roku bieżącego na stronie piątej. „Torpeda” zaś i „Kurjer Zachodni” podały tę wiadomość dopiero 1 o nas na drugi dzień.

Czy pan się jeszcze nie spalił ze wstydu, panie Arnold? I czy pan nie innego nie ma na swoje usprawiedliwienie tylko sprowadzanie innych dziennikarzy do swojego niskiego poziomu?

Wszystko to jednak są sprawy ubożne. O wszystkim tym p. Arnold mówi w „Torpedzie” w tym tylko celu, żeby odwrócić uwagę od sprawy głównej: że będąc redaktorem „Kurjera Zachodniego”, jest też współzałożycielem i współwydawcą „Torpedy”. To jest sedno rzeczy i to jest ważne społecznie, a nie to, co pan Arnold wyświe sibi z palca.

W „Kurjerze Zachodnim” p. Arnold zastosował metodę upartego milczenia, a znów w „Torpedzie”, jak się rzekło, upartego kłamstwa. Przemilczanie pewnych rzeczy w dzienniku też jest w wielu wypadkach kłamstwem.

I to kłamstwo musi istnieć, bo cała ta historia kurjerowo-torpedowa zaczęła się od cynicznego obelgiwania o pinii publicznej. Więc tak: „Kurjer Zachodni” miał istnieć dla przemysłowców, a „Torpeda” dla robotników. Oszukano tą podwójną grą i jednych i drugich. Czytelnicy „Torpedy” dopiero sobie teraz uświadamiają, że piasek to, niby to wymyślając przemysłowcom, nigdy ani słowem nie za-

atakowało „Kurjera Zachodniego”, ten zaś, broniąc przemysłowców, ani razu jeszcze nie przeciwstawił się na szczekiwanom „Torpedy”.

Ta metoda miała swoje zupełnie określone cele wobec przemysłowców, ale się wszystko wysypało i stąd bezsilna wściekłość na nas.

Nawiasem mówiąc, wyłączne zaj-

mowanie się pana arnoldowe szpałami „Torpedy”, skąd płyną cuchnące gazy kłamstw, sprowadziły ostatnio „Kurjer Zachodni” do takiego poziomu, że aż przykro patrzeć.

Pojedyńcza osobowość p. Arnolda, która dla jednego pisma niewiele znaaczyła, tymbardziej nie wystarcza na obdzielenie dwu pism.

Ogólną sensacją w Sosnowcu jest wspaniały film polski

Pani Minister tańczy

Aura w Zagłębiu w ub. roku

Naogół było pochmurno

W Będzinie istnieje stacja meteorologiczna, której kierownikiem jest p. H. Fajkiewicz a obserwatorem p. Stefan Rakowski.

Ostatnio stacja opracowała ogólną charakterystykę ubiegłego roku w Zagłębiu pod względem atmosferycznym.

W ub. roku pogoda naogół była chmurna. Dni pogodnie i słoneczne występowały w skupieniach kilkudniowych w ciągu całego roku i w różnych porach. Jedynie koniec czerwca i lipca zaznaczył się większą ilością dni pogodnych o słonecznych, tworzących pewną zamkniętą całość o typowej pogodzie upalno-burzowej.

Zima ub. r. poza trzema tylko krótkimi etapami, w połowie lutego oraz pod koniec listopada i grudnia, została właściwie wykreślona jako nieistniejąca. Typowy miesiąc zimowy — styczeń — był zupełnie wiosenny o temp. średniej + 2,0, a maksymalnej + 12,2. W związku z powyższym, zmarznięcie gruntu sięgało tylko płytko pod powierzchnię ziemi, a tak nikię pokrywy śnieżnej powodują, zwłaszcza

w naszym Zagłębiu, zjawisko czarnej a nie białej zimy. Dalej można było zaobserwować znaczne przyspieszone tempo ocieplania się wiosennego, bo kiedy w roku 1934 mieliśmy kwiecień we lato w b. r. mieliśmy już marcowe lato o dniach niekiedy wprost parno upalnych. Wszystkie pory roku obfitują w dość częste opady, przeważnie deszczowe, nawet zima charakteryzuje się opadem raczej śnieżnym — deszczowym aniżeli śnieżnym, wskutek czego częstym zjawiskiem w ub. r. były słoty o przykrym układzie innych towarzyszących zjawisk, jak np. znaczne zachmurzenie i porywiste wiatry. Największe nasilenie opadów przypada na miesiące lipiec i sierpień.

Sklonności do burz i wyładowań atmosferycznych zaznaczyły się w miesiącach maju, czerwca i lipca bez większego nasilenia i z przewagą burz odległych.

Najwyższą temperaturę w ciągu lata w 1936 r. zanotowano + 33,8 stopni C. ciepła w cieniu i + 42 stopnie w słońcu.

Pomorska wystawa

turystyczna w Sosnowcu

Do Sosnowca przybyła pomorska ruchoma wystawa turystyczna, która obecnie znajduje się w podróży po całej Polsce.

Wystawa mieści się w 16 wagonach i ma na celu zobrazowanie walorów krajoznawczych Pomorza oraz wykazania słowności i polskości Pomorza przy pomocy bogatego zbioru dokumentów, w części dotychczas jeszcze nie publikowanych.

Na całość wystawy składają się

reprodukcje sztuki kościelnej i świeckiej, dokumentów historycznych, wykopalisk, ceramika i hafty kaszubskie, modele okrętów polskich, panorama wybrzeża i wiele innych.

Wystawa dostępna jest dla zwiedzających na torze kolejowym w Sosnowcu przy ul. Teatralnej od 6 br. do 9 br. włącznie w godz. od 10 do 18-tej codziennie. Wstęp 25 gr. Wybieczki, młodzież szkolna i szeregowi 10 groszy.

Wierzyciele Tow. „Rosja”

po 20 latach otrzymają swoją należność

8.300 wierzycieli Towarzystwa „Rosja” zarejestrowanych w warszawskiej likwidaturze doczekało się nareszcie po latach 20 upragnionego momentu sprzedaży gmachu przy ul.

Marszałkowskiej, który stanowi dziś już jedyny majątek wierzycieli Towarzystwa, bowiem gmach wileński został już przed kilku laty sprzedany.

Jak donosiliśmy, gmach został nabyty przez K. Osę emerytalną pracowników P. K. O.

za sumę 3.000.000 zł. z tym, że 1.000.000 wpłaca gotówką resztę zaś w ciągu 5 miesięcy.

W ten sposób wierzyciele na pokrycie swoich wierzytelności, które wynoszą 27.500.000 zł.,

łącznie z wypłacanymi już 1.500.000 zł. i sumą, znajdującą się w tej chwili na

ich koncie otrzymają do podziału 1/5 część zarejestrowanych należności.

Długa likwidacja majątku Tow. „Rosja” spowodowana była trudnościami sprzedaży okazałego gmachu, który, choć przynosi na czysto 200.000 zł. rocznie, jednak nie znajdował amatorów, którzy sprawę kupna traktowali poważnie i posiadali odpowiednie kapitały.

Dając do spłacenia wierzytelności w możliwie krótkim czasie likwidatura stopniowo opuszczała szacunek gmachu. Zaczęto od sześciu milionów, jeszcze w roku ubiegłym ustalono wartość na 4.300.000 zł.

wreszcie sprzedano go za 3 miliony, ale tak jakby za gotówkę, bowiem na zabezpieczenie pozostałych 2 milionów Kasa emerytalna złożyła książeczkę oszczędnościową, z której P. K. O. ma wypłacać co miesiąc 400 tysięcy zł.

W swoim czasie o nabycie gmachu Tow. „Rosja” pertraktował „Feniks”, proponując co prawda 4.000.000 zł., ale rozłożone na raty miesięczne z tym, że

z chwilą podpisania umowy „Feniks” przejmie już dochody z domu.

Likwidatura pertraktowała tę ofertę bardzo ostrożnie i jak się okazało, dobre na tym wyszła, bowiem w krótkim czasie po tym nastąpił głośny krach „Feniksa”.

Obecnie dążeniem likwidatury będzie możliwie szybki podział uzyskanych ze sprzedaży domu sum między wierzycielami,

którzy z niecierpliwością czekają na załatwienie wlokącej się zółwim krokiem, a nie obojętnej dla ich kieszeni, sprawy,

DRZAZGI.

Pomoc zimowa

Nadeszła jeszcze jedna pomoc zimowa, zupełnie niespodziewana, i bardzo hojna. Oto już styczeń, a dni są niemal wiosenne.

Przepowiadano, że zima będzie mroźna, że dokuczliwa, że będą zamiecie śnieżne. Jak dotychczas, nie można się skarżyć, aby zima dała się nam we znaki.

Oczywista ma to niemałe znaczenie dla rodzin bezrobotnych, które przecież nie mają za dużo węgla.

Laskawe nieba pośpieszyły za największą pomocą zimową: dały ciepło. Oby trwało jak najdłużej.

—000—

Przy głośniku

IWASZKIEWICZ O CHOPINIE

Rozmarzony, poetyczny Chopin posiadał jednak zdrowy, jędrny humor trafny i bardzo inteligentny dowcip, który wzbudzał zachwyt wszystkich, począwszy od towarzyszy szkolnych, aż do najwytworniejszych salonów paryskich. W listach Chopina roi się o bardzo trafnych spostrzeżeniach, odnoszących się do różnych ludzkich słabostek; często w kilku lapidarnych słowach oddaje Chopin doskonale czyjąś sylwetkę, stwarzając z niej świetną karykaturę. Karykatury rysowane przez Chopina świadczą o jego wielkim dowcipie i bystrości obserwacji. Te właściwości charakteru Chopina napozór kontrastujące z jego wrażliwym usposobieniem i chorowitą konstytucją fizyczną, uzupełniają przecież doskonale całokształt postaci wielkiego kompozytora. O nich to mówić będzie znakomity literat Jarosław Iwaszkiewicz w 7 wieczorze z cyklu „Opowieść o Chopinie” — dziś w części muzycznej wieczoru wyłapię pianistę Henryk Szlompka, śpiewak Józef Korolkiewicz i orkiestra symfoniczna Polskiego Radia pod dyr. G. Fiełberga, oraz prof. L. Urstein.

SZOPKA OR-OŁA DLA DZIECI

Dziś w święto Trzech Króli o godz. 15.45 wznowimy śliczną „Szopkę” Or-Oła cieszącą się wielkim powodzeniem u dzieci i u dorosłych. Przesuną się znów przed mi krofonom postaci Pana Twardowskiego, Ulana i Małgorzatki, Żyda i Chłopka, Piaszka, Dziadka — edzją dawne, zapomniane piosenki — to dziarskie, to pełne sentymentu. A więc uwaga dzieci: zapraszamy was, wasze mamusie i tatusie na „Szopkę” w święto Trzech Króli.

Togal

Zaopatrz się w potęgę w tabletki Togal!

Togal stosuje się przy przeziębieniu, grypie, dreszczach, łamaniu w kościach i cierpieniach reumatycznych. Togal powoduje spadek gorączki i usmierza ból.

Papieros

DLA POLSKIEJ WSI.

Pragnąc zadość uczynić życzeniom sześciu lat temu ludności wiejskiej, Polski Mocepol-Tytoniowy postanowił wypuścić na rynek nowy gatunek bezostniowego papierosa, z krajowego tytoniu machorkowego.

Papierosy te ukazały się już na rynku i noszą nazwę „machorkowych”.

Dzięki specjalnemu spreparowaniu oraz poddaniu surowców, użytych do wyrobu tych papierosów, prażeniu udało się uzyskać znakomity wyrób, będący bez przesady najlepszym z istniejących na świecie papierosów machorkowych.

Należy się spodziewać, iż papierosy „machorkowe” w krótkim czasie zdobędą nasz wiejski rynek, umożliwiając wreszcie polskiej wsi korzystanie z papierosów ekonomicznych, a jednocześnie zdrowszych od robionych własnoręcznie. Nie będzie już potrzeba tracić czasu na żmudne manipulacje, związane ze skręcaniem papierosa, dopasowaniem go do tutki itp.

„FUNDUSZ OBRONY MORSKIEJ” musi być uważany za równoległy z FUNDUSZEM OBRONY NARODOWEJ; każdy, kto składa ofiarę na obronę morską, dopełnia tym samym obowiązek obywatelskiego względem Funduszu „Obrony Narodowej”
(Z oświadczenia, złożonego w dniu 29.VI.1986 przez gen. dyw. K. Sosnkowskiego, Przewodniczącą FOA, w imieniu Przewodniczący Rady Ministrów).

Z ZAWIERCIA.

(z) **OPLATEK U PODOFICERÓW.** W świetlicy domu inwalidów odbył się tradycyjny opłatek, w którym udział wzięli członkowie miejscowego związku podoficerów rezerwy oraz członkowie powiatowego koła Związku Inwalidów Wojennych. Żywności noworocznej złożył zebrany prezes związku podoficerów rezerwy p. Stanisław Kuc, który jednocześnie wygłosił okolicznościowe przemówienie. Zebrani na tej skromnej uroczystości nie zapomnieli również o najbardziej potrzebujących i w tym celu z drobnych ofiar złożyli sumę zł. 15, która przeznaczona została na miejski komitet opieki nad dziećmi i młodzieżą. — Czyn godny naśladowania na wszystkich odbywających się w tym czasie opłatkach różnych organizacji.

(z) **ZNACZNA KRADZIEŻ WEDLIN.** Do sklepu wędlin Wojciecha Liwocha, mieszczącego się przy ulicy Limanowskiej, włamali się nocą onegdajszej nieznanymi sprawcy, którzy skradli większą ilość wędlin. Sprawcy dostali się do sklepu za pomocą wyrwania okna i wybicia szyb w oknie. Wartość skradzionego towaru szacowana na sumę zł. 300.

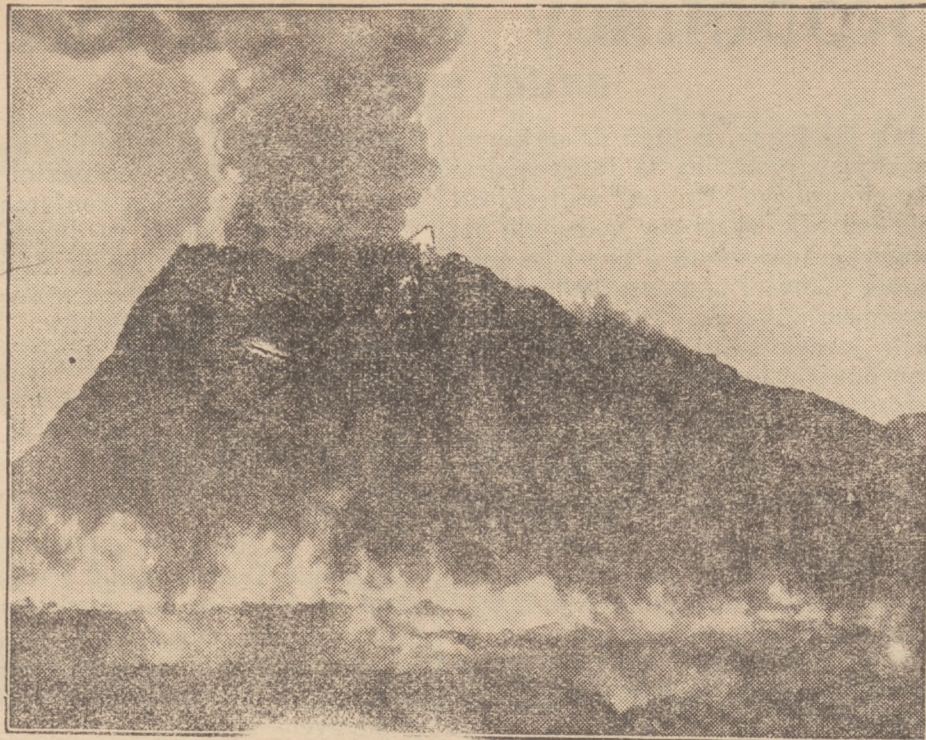
(z) **JESZCZE W SPRAWIE LIKWIDACJI BEZROBOCIA.** Onegdaj w sali rady miejskiej odbyła się specjalna konferencja, której obrady poświęcone były kwestii likwidacji bezrobocia na terenie Zawiercia.

Udział w niej wzięli: przedstawiciel głównego biura Funduszu Pracy p. Gorczyca z Warszawy, kierownik miejscowej ekspozytury Funduszu Pracy p. W. Mauryan oraz przedstawiciele miejscowych związków zawodowych robotniczych. Obeszernie i szczegółowo sprawozdanie zamieścimy w jednym z najbliższych numerów.

Z OLKUSZA.

(o) **AKADEMIA MISYJNA.** Staraniem koła misyjnego w Olkuszu, dzisiaj o godz. 5 popoł. w sali b. kina „Rosa” w Olkuszu odbędzie się akademie misyjna. Program przewiduje: referat o misji O. misjonarza Kominka, odegranie sztuczki scenicznej pt. „Córka króla Baltazara”, żywe obrazy itp.

(c) **NIEBEZPIECZNIE POBITY PRZY ODBIORZE SKRADZIONEJ PASZY.** W dniu 4 bm. wieczorem przejeżdżającemu przez Sławinów koło Pilicy gospodarzowi z Żarnowca, Piotrowi Otokowi skradziono z wozu koniczyne i słomę. Gdy Otok znalazł swoją paszę i odniósł ją z powrotem na swój wóz nieznanymi osobami zadał mu kijem i kamieniem szereg niebezpiecznych ran głowy i twarzy. Rannego odwieziono do szpitala.

WEZUWIUSZ ZNÓW DYMI.

CZŁOWIEK PRZED SĄDEM.

DWA PIEPRZYKI

Przyczyną poniższej sprawy sądowej były dwa niewinne pieprzyki, widniejące na lewym policzku panny Jadwigi P.

Pannie Jadwidze w tych pieprzykach jest bardzo do twarzy i nie wiadomo z jakich powodów nie podobały się one sąsiadkom, pp. Irene Pieczątek i Janinie Krajczyk.

— O! Ta z pieprzykiem idzie! — usmiechały się pogardliwie, kiedy p. Jadzia szła przez podwórze. Spójrz pani tylko, jak się sztukateruje! Gdzie spojrzeć, malowana!

— Faktycznie. Iapeta, nie twarz. A po patrz pani na te pieprzyki z angielskiego plasterka. Żeby się młoda dziewczyna czymś takim oblepiała.

— Na wabika przylepia. Pieprzyk na mężczyźnie, to jak robak na rybę.

P. Jadwiga przechodziła przez podwórze udając, że nie słyszy tych przytyków. Ale pewnego razu straciła cierpliwość. Mianowicie wychodząc z sieni, potknęła się.

(o) **SUROWE KARY ZA POTAJEMNY UBÓJ.** Starostwo olkuskie ukarało olkuskich rzeźników za potajemny ubój: Meszka Słomnickiego (Parcewska 15) grzywną 100 zł. z zamianą na dwa tygodnie aresztu i Ieka Gliksztajna (Górnica) na dwa tygodnie bezwzględnie aresztu.

la się o schodek i omaloby co nie upadła. Obydwie sąsiadki stały na podwórzu! Pani Pieczątek krzyknęła ostrzegawczo:

— Panienko! Ostrożnie, bo pieprzyki oblecą!

— Milez, stara klempo! — wybuchła p. Jadwiga.

Słowo to rozpetalo burzę. W całym domu podwierano okna i wszyscy lokatorzy słuchali w skupieniu przemówień rozjuszonych sąsiadek. Najpierw zabrała głos p. Pieczątek:

— Ach ty szemrana hrabino z Zaplecka! Już ja ci te pieprzy z angielskiego plasterka zębów pobetracam.

Gdy p. Pieczątek się nieco zmęczyła głos zabrała pani Krajczyk, która jeszcze w bardziej szczepstych słowach wypowiedziała swoje zdanie o p. Jadwidze.

P. Jadwiga naturalnie zaskarżyła obydwie sąsiadki do sądu. Gdy sędzia odezwał skargę, oskarżycielka czerwona z oburzenia zbliżyła się do stołu sędziowskiego.

— Pan sędzia rozumie? Ja mam pieprzyki z angielskiego plasterka! Proszę! Proszę! bardzo? Niech pan sędzia sprawdzi czy nie są naturalne!

Sędzia jednak uznał to za zbędne, gdyż niezależnie od jakości pieprzyków p. Jadwiga oskarżona i tak zasłużyła sobie na grzywnę po 50 zł.

— Żyje, pani Julio. Jeszcze żyje, a wobec zawieszenia czynności sądu w doraźnych pożyje jeszcze parę miesięcy, zanim skomplikowany aparat zwykłego wymiaru sprawiedliwości wyśle go na szubienicę!

Witold Rey zerwał się z fotelu, pochwycił żelazne szczytce, przyskoczył z nimi do kominka i przez dłuższą chwilę przewracał na wszystkie strony płonące szczapy.

— Teraz będzie się paliło lepiej — mruknął, wróciwszy na swoje miejsce i napełnił kieliszki.

— Ach, więc pan po to wstawał? — A pan inspektor myślał, że po co?

— Właściwie nie nie myślałem — odparł Huber z swoim dobrotliwym, naiwnym uśmiechem. — Ale teraz myślę, że dobrze zrobiłem, nie zapraszając tutaj pani Elżbiety... Ani pani Ireny... One mają zbyt słabe nerwy...

— Inspektorku kochany — Julia złożyła dłonie błagalnie — proszę o dalszy ciąg historii Harry'ego Pawleya. Ja z ciekawości umieram!

— Masz tobie! Umiera! Czy mało tu jeszcze było nieboszczyków?

— Oszaleję, oszaleję! — Wawrzyniec zasłonił sobie uszy. — Uwzięli się, żeby mnie denerwować. Co, u licha! Czy ja w zakładzie pogrzebowym jestem, że wciąż o umrzykach mówicie?! Ooooooh! — wrzesnął i dla odmiany zasłonił sobie oczy, bo łysnął się znów oslepiająco...

Gdy przebrzmiał huk gromu, in-

RADIO

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

Sroda 6 stycznia.
8.00 Sygnał czasu. 8.03 Programy lokalne. 8.50 Dziennik poranny. 9.00 Nabożeństwo. 10.30 Programy lokalne. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Koncert rozrywkowy. 13.00 Pogadanka aktualna. 14.00 Programy lokalne. 14.30 Słuchowisko wiejskie. 15.00 1000 taktów muzyki. 15.45 Szopka. 16.15 Reportaż z życia. 16.30 Programy lokalne. 17.30 Okolędowanie. 18.00 Godzina muzyki francuskiej. 19.00 Juliczka koleda. 19.20 Wiadomości sportowe. 19.30 Programy lokalne. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Opowieści o Chopinie. 21.45 Koledy. 23.00 Programy lokalne.

KATOWICE.

Sroda 6 stycznia.
6.00 Sygnał czasu. 6.03 Płyty. 8.30 Koncert życzeń. 14.00 Koncert reklamowy. 14.20 Zalety dobrego kupca. 16.30 Koncert popularny. 19.30 Program na jutro. 19.35 Utwory fortepianowe. 20.05 Zagłębie Dąbrowskie ma głos.

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

Czwartek 7 stycznia.
6.30 Koleda. 8.30 Sygnał czasu. 8.50 Płyty. 9.15 Dziennik poranny. 9.25 Programy lokalne. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Świąteczne nastroje. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 Biały gospodyni domu. 15.00 Wiadomości. 15.15 Pogadanka aktualna. 15.30 Programy lokalne. 16.20 Chwilka pytań. 17.00 Kryzysowy brydż. 17.15 Koncert. 17.50 Książka i wiedza. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.12 Wiadomości sportowe. 18.20 Programy lokalne. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.30 Teatr Wyobraźni. 19.35 Muzyka taneczna. 20.30 Mor dy miasto sztydelkarek. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.05 Sylwetki kompozytorów polskich. 21.55 Tr. z Poznania międzynarodowego meczu Polska-Norwegia. 22.25 Koncert ork. 23.00 Programy lokalne.

W CIEPLE DOMU, PRZY WIECZERZY, POMYŚLCIE O TYSIĄCACH GŁODNYCH I ZZIEBNIĘTYCH. POMÓŻCIE IM, SKŁADAJĄC OFIARĘ NA POMOC ZIMOWĄ!

Kto wygrał NA POŻYCZCE INWESTYCYJNEJ

Podeczas wczorajszego ciągnięcia 3 pr. Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej I emisji padły następujące wygrane:

200.000 zł. na nr. serii 2531, nr. obli 50.000 zł. ser. 4219, obl. 24. gacji 44.

10.500 zł. ser. 6557, obl. 8. ser. 4135, 25.000 zł. ser. 10400, obl. 10.

obl. 9; ser. 3357, obl. 28; ser. 1442, obl. 8; ser. 45329, obl. 11.

spektor Huber rozpoczął dalszy ciąg przerwanej powieści:

— Dnia 25-go kwietnia Harry Pawley przybył do Jeleniowa. Nie pozwolił się meldować, mówiąc służbie, że Jana Boltona zna dobrze, że chce mu zrobić „miłą niespodziankę”. Poszedł na drugie piętro, wszedł do gabinetu i jak mamy prawo sądzić, zastał Jana Boltona w momencie, gdy ów przeleżał pieniądze. To bardzo ważny szczegół moi państwo... Jan Bolton przedtem spodziewał się zobaczyć diabła, niż „swojego misjonarza”. Według zeznań stangreta Mateusza, gwałtowna kłótnia trwała dwie godziny, a jej echa rozbrzmiewały aż ko oficyn. Mateusz słyszał również, jak Bolton polecił swojemu gościowi, by ów najpóźniej nazajutrz rano opuścił pałac. Po tym Jan zamknął się w swoim gabinecie i siedział tam do rana. Co robił, niewiadomo. Prawdopodobnie obmyślał środki zaradcze przeciwko ewentualnym dalszym nagabywaniom chytrego siostrzeńca. Harry nie mógł mu nic zrobić na razie, ale mógł po śmierci wuja wystąpić z pretensjami do spadku po nim. Aby się przed tym zabezpieczyć, Jan Bolton postanowił spisać akt ostatniej woli, a nie mogąc się zdecydować, kogo ma ustanowić swoim spadkobiercą, umieścił w gazetach ogłoszenie, które w wszystkich tutaj sprowadziło w dniu 6-go maja...

d. c. n.

antoni marczyński

straszna przygoda

powieść sensacyjna

74.

— Więc to on?! On zabił wujka Jana?!

— Tak — odparł Huber twardo — Jana Boltona zastrzelił Harry Pawley!

Zaledwie padły te słowa, rozległ się głuchy, przeciągły łoskot, jakby ciężki kloce staczały się po dachu ku rynnie i na głowy osób zgromadzonych koło kominka posypał się brząk grad tynku...

ROZDZIAŁ XXXI.

— O, Boże! — krzyknęła Lidia. — Piorun uderzył w dom!

— Nie sądzę — odparł Huber, strzepując okruszy tynku z rękawów marynarki — raczej jakaś cegła, oderwana z komina pokatowała się po dachu. Nie dziwnego, przy takim wichrze...

To było dość prawdopodobne. Wicher szalał nad Jeleniowem, napełniając i tak już ponury pałac kakofonią tajemniczych szmerów, szelestów, łoskotów.

— Zupełnie, jak wtedy — wyszep-

tała Magdalena Dorn — zupełnie. Daj Boże, aby ta noc nie skończyła się tak, jak tamta.

— Wszystko jest możliwe. — Tfu, na psa urok! Niechże pan inspektor nie wywołuje wilka z lasu. — zachnęła się Julia Dorazilowa.

— Wilka bym się zbytnio nie przestraszył — rzekł Huber z uśmiechem i do połowy wysunął z kieszeni rewolwer — ani Harry'ego Pawleya również, lecz bywają i takie licha, którym kula nie może zrobić nic!

— Duduuuuchy?

— Głupstwa ciotka wypłata. — Witold niby to chciał skarcić Julię, ale przypłł wyrażnie do inspektora. — Jak można wierzyć w brednie i...

— jednak panie Witoldzie „są rzeczy na ziemi i niebie o których nie śniło się filozofom”, jak rzekł nieboszczyk Hamlet.

— Panie inspektorze! — krzyknął Wawrzyniec. — Proszę mi nie wspominać nieboszczyków! Niech pan raczej opowiada dalej o Harrym.

— A może... może Harry także nie żyje?

28. Verriere, nawykły słuchać we wszystkim swego współnika, wziął kapełusz i wyszedł, zabrawszy z sobą nie które papiery.

W dziesięć minut później ukazał się wiehrabia.

Desvignes podeszedł ku niemu z uśmiechem na ustach.

— Do podziwienia punktualność! — zawołał.

— Zwykła u ludzi, mających odebrać pieniądze — rzekł Jerzy przegastym głosem.

— Odbierzesz je pan... mógłbyś być nawet odebrać je wczoraj. Jedyne odłożyłem wypłatę do dnia dzisiejszego, ażeby z panem chwilę porozmawiać.

— Jestem na pańskie rozkazy... — rzekł Jerzy.

— Proszę, spoczni pan na tym fotelu.

— Chętnie... mimo, że moje siły pozwoliłyby mi stać jeszcze godzinę.

Mimo tych sił, Jerzy padł raczej na fotel niż usiadł, a jego kości zaszeleściły jak kości szkieletu.

— Kochany wiehrabio — zaczął Desvignes — budzisz we mnie najwyższą sympatię, przystąpię więc prosto, otwarcie do celu. Oznajmiam ci o śmierci porucznika Vandame — przyniosłem ci pan najbardziej pożądaną wiadomość.

— Ha! ha! — zawołał de Nervej z wybuchem ironicznego śmiechu. —

Spostrzegłem to, gdy mój wuj powiedział mi o pańskim bliskim małżeństwie z moją kuzynką.

— Jak widzę, nie przed bacznością pańską ujęć nie jest w stanie.

— To prawda... Jestem obserwatorem, mam umysł niezmiernie subtelny.

— Nie zdziwi się pan przeto, skoro ci wyznam, że ta śmierć uwalnia mnie od nader niebezpiecznego rywala. Van dame kochał pannę Aniela, która nie była obojętna na tę jego miłość. Dzieciństwo to, bez wątpienia, było ono jednak ważną dla mnie przeszkodą. Starając się za zezwoleniem ojcowiskim pozyskać względy mej narzeczonej, widziałem jednak, że jej myśl była gdzieś indziej. Widziałem, że jest posłuszną woli ojca, ale z niechęcią to czyni, że pójdzie do ołtarza jako ofiara, co mnie trapiło nieskończenie, jako gorącego rozkochanego w pannie Anieli.

— Nie dziwi mnie to bynajmniej. Moja kuzynka jest śliczną kobietą, czarowną, zachwycającą! Czy ona wie, że Vandame umarł?

— Dotąd nie jeszcze.

— Cios będzie ciężki dla niej, lecz pańskie interesa zregulują to w sposób zdumiewający. Pozbyłeś się pan rywala, szczęście ci sprzyja, do kroć piorunów!

— Jestem zadowolony z takiego obrotu rzeczy, nie kryję, lecz nazbyt kocham pannę Aniela, abym nie cierpiał na myśl, iż ona boleć będzie —

rzekł Desvignes. — Chciałbym, ażeby ów cios wymierzony jej został ręką łagodną, tkliwą, pańską naprzykład...

Jerzy podskoczył w fotelu.

— Co... moją ręką? — zawołał.

— Czemuż pan nie mógłby tego uczynić? Mnie niepodobna oznajmić jej o tej śmierci... pan to dobrze rozumiesz. To byłoby okrutne, wstrętne z mej strony.

— A gdyby mój wuj?

— Pan Verriere uczyniłby to w sposób brutalny... Nie lubił Vandama. Opór panny Anieli irytował go do najwyższego stopnia i drażnił... Byłoby rzeczą nader prostą i naturalną, ażeby pan, jako należący do rodziny, nadmienić o tej śmierci swojej kuzynce podczas rozmowy. Jestem pewien, że z najwyższą delikatnością potrafiłbyś to uczynić.

Jerzy de Nervej poszarpywał wargi w zamyśleniu.

— Diabelnie ciężka sprawa... — wyszeptał.

— Sprawa, za którą nieskończenie byłbym panu obowiązany.

— Lecz gdzież sposobność spotkania się z moją kuzynką?

— Wszak odebrał pan zaproszenie na wiejską uroczystość, jaką Verriere wydaje w niedzielę w Malnoue?

— Nie, dotąd nie otrzymałem.

— A zatem odbierzesz je pan, ponieważ twoje nazwisko zostało zamieszczone na liście zaproszonych

— Ależ mnie, jako noszącemu grubą żalobę, nie wypada uczestniczyć w takiej zabawie...

— Będzie to uroczystość rodzinna, między najbliższymi. Zresztą wieś nie jest gwarliwym punktem, jak miasto. Nikogo nie zadziwi obecność pańska w Malnoue... Uczyni mi pan przysługę, o jaką proszę...

— Dobrze, lecz pod warunkiem.

— Pod jakim?

— Przysługa za przysługę... W miejsce dwudziestu, udzieli mi pan trzydzieści tysięcy franków zaliczki.

— Z całego serca... najchętniej. Siadaj pan przy moim biurku i napisz pokwitowanie na trzydzieści tysięcy franków, wszakże nie tytułem zaliczenia, ale pożyczki.

Tu, położywszy arkusz stempłowego papieru przed Jerzym, Arnold poddyktował mu pokwitowanie, po czym otworzywszy swą osobistą kasę żelazną, dobył z niej trzy paczki banknotów, każda po dziesięć tysięcy franków i wręczył takowe wiehrabiemu.

— Jesteś pan zacnym człowiekiem — rzekł tenże, wsuwając z zadowoleniem pieniądze do kieszeni. Możesz liczyć na mnie w przyszłą niedzielę w Malnoue. Wszystko, co zechcesz, gotów jestem dla ciebie uczynić.

Tu pożegnawszy się, odszedł.

W kilka chwil po tym ukazał się Verriere i na żądanie Arnolda wydał natychmiast zaproszenie do Jerzego de Nervej.

IV.

Will Scott bardzo wczesnym porankiem udał się do hotelu Prowanckiego, by zastać w łóżku Pawła Beraud.

— No, jakże, mój przyjacielu — zapytał go Paweł — udało ci się coś odnaleźć?

— W zupełności. Interes twój załatwiony. Jeden z moich przyjaciół, posiadający nad brzegiem Marry, wśród gęstych drzew mały domeczek, ślicznie umeblowany, prawdziwe gniazdko miłości, nie mieszkając nim w tym roku, odstąpił mi go na trzy miesiące. Przynoszę ci klucze od niego.

Beraud nie miał wyrazów na objawienie swojej wdzięczności.

— Radbym ci pokazać owo śliczne ustronie — mówił dalej Burgundczyk — Jeżeli chcesz, moglibyśmy w taniej okolicy zjeść śniadanie.

— Jaknajchętniej! — zawołał Beraud.

d. e. n.

Kolejnictwo polskie ZDAŁO EGZAMIN PODCZAS ŚWIAT.

W związku ze wzmożonym ruchem na Święta Bożego Narodzenia PKP uruchomił od 19 grudnia br. wszystkie posiadane wagony osobowe, znajdujące się w zarządzie, ponadto część taboru innych Dyrekcji została skierowana do Dyrekcji Warszawskiej. Dało to możność uruchomienia większej ilości pociągów dodatkowych.

Oczywiście największy ruch zanotowano na dworcach warszawskich, gdzie w okresie od 15 grudnia do 24 włącznie uruchomiono 405 pociągów dalekobieżnych, w tym 56 dodatkowych. Ogółem sprzedano w tym okresie 143641 biletów kolejowych.

Średnio dziennie wypadło na pociąg około 440 miejsc, zaś zapelnienie pociągów wynosiło średnio dziennie 545 osób, czyli przeciętny proc. zapelnienia pociągów w okresie przedświątecznym wynosił 75 pr. Największe natężenie wyjazdu z Warszawy przypadło na 23.12.

W ubiegłym roku było uruchomionych w ciągu 4 dni przedświątecznych 47 pociągów dodatkowych — w r. b. w ciągu 6 dni uruchomiono 56 pociągów dodatkowych.

Wprowadzony wzorem lat ubiegłych system kuponów regulujących planowy odjazd podróżnych z Warszawy przy jednoczesnym największym wyzyskaniu przez kolej wszystkich znajdujących się w dyspozycji środków przewozowych dał możliwość planowego opanowania masowego przewozu podróżnych w okresie przedświątecznym.

Prastary młyn HOLENDERSKI.

W miejscowości Nihast w Holandii istnieje wiatrak liczący przeszło 476 lat. Wiatrak ten posiada dziś raczej już zażytkowe znaczenie, nie mniej co pewien czas gmina miejscowa oddaje do młyna część do przemysłu a to w tym celu aby sprawdzić wytrzymałość starych lecz praktycznie wykonanych urządzeń. Wówczas z pod zniszczonych obelkowań spada pył mączny i cały wiatrak drga, jakby miał wydawać ostatnie już tchnienie. Okolicz-

ni gospodarze starają się jednakże dostarczać zboża do przemysłu do najbliższego miasteczka.

Sędziwy młynarz piastuje swój urząd od przeszło 43 lat i czuje się szczęśliwy kiedy ruszy młyn. Młynarz należy do najstarszych przedstawicieli tego zawodu w całej Holandii, to też zarząd gminy przyz-

nał mu stałą emerytalną mimo tak częstej nieczynności. Wśród rolników młynarz uznany jest za najwiarogodniejszego znawcę pogody. Gospodarze obdarzają go też prawdziwym zaufaniem a jego zapowiedzi wiatrów lub deszczów stają się prawdziwą wyrocznią, mienią zawsze sprawdzającą się ze stanem rzeczywistym.

Na boiskach i bieżniach

Ukonstytuowanie się zarządu PODOKRĘGU ZAGŁĘBIA.

Władze podokręgu Zagłębia wybrane na walnym zgromadzeniu na swym pierwszym posiedzeniu ukonstytuowały się:

Zarząd: prezes — Wolski Władysław, I wiceprezes — Biniawicz Władysław, II wiceprezes — Bitnerowski Bronisław, sekretarz — Błuszcz Mieczysław, skarbnik — Oleksiak Władysław, zastępca skarbnika — Szubert Czesław. Kapitan podokręgu i zastępca sekretarza — Horzelski Zygmunt.

Wydział Gier i Dyscypliny: przewodniczący — Bitnerowski Bronisław, zastępca — Przewłocki Tadeusz, sekretarz — Kosciuch Jan, zastępca sekretarza — Polak Stanisław, członkowie: Michałek Józef, Sikko Antoni, Wiśniewski Stanisław.

Komisja rewizyjna: przewodniczący — Nawrocki Władysław, członek — Pitowiecki Grzegorz, drugi członek ew. zastępca — Rosół Stanisław.

Sprawa meczu bokserskiego POLICYJNY — MAKKABI W SO- SNÓWCU.

Sprawa nierozegranego w ub. niedzielę meczu pięściarskiego pomiędzy Policyjnym KS. a Makkabią w Sosnowcu nie została jeszcze ostatecznie załatwiona. Makkabi stoi bowiem na stanowisku, że śląski OZB, wyznaczył mecz na 2 bm. i dlatego drużyna Makkabi nie stawiała się do zawodów w dniu 2 bm.

Niewątpliwie śląski OZB, zajmie się tą sprawą i rozstrzygnie czy P. K. S. otrzyma punkty walkowerem.

Walne zebranie KIELECKIEGO OZPN.

Roczne walne zgromadzenie kieleckiego OZPN. odbędzie się w Częstochowie w niedzielę, dnia 17 bm. w I terminie o godz. 10.30, w drugim o godz. 10.30 rano.

Porządek zgromadzenia jest następujący: Zagajenie. Powołanie komisji skrutacyjnej i stwierdzenie listy uprawnionych do głosowania towarzystw i delegatów. Wybór prezydium walnego zgromadzenia. Odczytanie i zatwierdzenie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia. Sprawa zdanie z działalności ustępujących władz, tj. zarządu, WG. i D. i skarbnika, oraz sprawozdanie informacyjne przedstawicieli W. S. S. Sprawozdanie komisji rewizyjnej i wniosek o udzielenie absolutorium ustępującym władzom. Przeprowadzenie ewent. zmian statutu. Uchwalenie budżetu na rok operacyjny 1937. Ustalenie wysokości składek rocznych, wpisu do mistrzostw, kaucji od protestów od zawodów oraz kaucji od odwołań od uchwał WG. i D. Rozpatrzenie wniosków zarządu i członków. Rozpatrzenie wniosków nagłych i odwołań. Wybór władz kieleckiego OZPN, tj. zarządu, WG. i D., komisji rewizyjnej i delegatów na walne zgromadzenie PZPN. Udzielenie ewent. dyrektyw i postępowania dla zarządu i delegacji na walne zgromadzenie PZPN. Walne wnioski.

Błędne pojęcie O WALCE W ZWARCIU.

Co to jest zwarcie — naogół nie wie żaden ani bokserzy, ani sędziowie, ani też

widzowie, asystujący walkom bokserskim. Zawodnik, w większości wypadków, nie do końca walczy z zwarem — nie przekonał się bowiem o zaletach tego systemu (błędy trenerów, którzy nie potrafili przekonać swych wychowanków do stosowania zwarcia) względnie został od niego raz na zawsze odstraszonej, sędziowie uniemożliwiają walkę w zwarem częstym „wkraczaniem” i rozdzielaniem zawodników). Widzowie wpadają z jednej ostateczności w drugą. Albo protestują przeciwko prawidłomemu zwarcu, albo oskarżają sędziego w wypadkach gdy wkracza prawidłowo. Sprawa ta jest jedną z bolączek zawodniczego boks polskiego.

Śląski OZB. winien urządzić wieczór dyskusyjny na temat walki w zwarem. Utworzy komisję, która nie potrafią przekonać swych wychowanków do stosowania zwarcia, względnie został od niego raz na zawsze odstraszonej, sędziowie uniemożliwiają walkę w zwarem częstym „wkraczaniem” i rozdzielaniem zawodników). Widzowie wpadają z jednej ostateczności w drugą. Albo protestują przeciwko prawidłomemu zwarcu, albo oskarżają sędziego w wypadkach gdy wkracza prawidłowo. Sprawa ta jest jedną z bolączek zawodniczego boks polskiego.

P. Czech przewodniczącym ZAGŁĘBIOWSKIEGO WSS.

Wydział spraw sędzowskich kiel. OZPN. w Częstochowie zamianował p. Mariana Czecha przewodniczącym delegatury W. S. S. w Sosnowcu.

Międzynarodowe harcerskie MISTRZOSTWA NARCIARSKIE.

W dniach od 5 do 7 lutego br. odbędzie się w Zakopanym harcerskie międzynarodowe mistrzostwa narciarskie, organizowane przez harcerskie kluby narciarskie we współpracy z głównymi kwaterami harcerek i harcerzy.

Program zawodów przewiduje następujące konkurencje: bieg o odznakę na sprawną PZ.N. (dla harcerzy od lat 18 — 12 km., dla harcerzy od lat 14 do 18 — 9 km., dla harcerek 8 km.), bieg harcerek juniorów na 4 km., slalom harcerek i harcerek od lat 16, raid gwiazdzisty do Zakopanego dla harcerek i harcerek od lat 16, bieg ratrolowy z przeszkodami oraz skoki dla harcerzy od lat 16.

W jednym ze szpitali angielskich w dzień Nowego Roku w ramach tradycyjnych obrzędów ustawiono między łózkami pacjentów, przeważnie ofiar nieostrożnej jazdy, tablice ze znakami ostrzegawczymi i sygnałami, których zlekceważenie zaprowadziło ich do szpitala.

Rozmaitości

DRUKUJĄ KARTY ŻYWNOSCIOWE.

„News Chronicle” donosi, iż jedna z największych drukarni berlińskich drukuje obecnie kartki na mięso i jaja. Dyspozycję wykonania tej roboty dał świeżo utworzony wydział podziału i dostarczania żywności w czasie wojny. Wydział ten pozostaje w łączności z ministerstwem wojny i z ministerstwem wyżywienia. Szefem nowego wydziału jest radca ministerialny, Moritz, który opracował dokładny plan zaopatrywania Niemiec w żywność w razie wojny. W wydziale Moritza założona została olbrzymia kartoteka ludności cywilnej Rzeszy, w której uwzględnione zostały m. in. wiek, zajęcie i płeć mieszkańców.

NOWE MIASTO W ZSRR.

W Rosji europejskiej liczba ludności miejskiej wzrosła w ciągu 10 lat, od 1926 do 1936 roku, do cyfry 32,8 milionów (1926 r. — 16,7). Powstały nowe miasta w tym czasie: Magnitogorsk z 22400 mieszkańców, Karaganda (135000), Stalingorsk (70000), Kirowsk (35000), Stalińsk (217000).

Sygnatura I Km. 2328/36.

Obwieszczenie O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu I-go rewiru Feliks Zemanek, mający kancelarię w Sosnowcu, ul. Sienkiewicza Nr. 8 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 18-go stycznia 1937 r. o godz. 11 w Sosnowcu, ul. Targowa Nr. 8 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, składających się z 325.000 gilz w pudełkach różnych firm i numerów, oszacowanych na łączną sumę zł. 672 gr. 50.

Sygnatura I Km. 2055/36. że dnia 18 stycznia 1937 r. o godz. 10 w Sosnowcu, ul. Pr. Mościckiego nr. 27 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, składających się z 3580 m. syberyjny czarnej fir. nizenanej, 3740 mtr. syberyjny czarnej fir. niezanej, 4099 mtr. damskiego materiału na płaszcze marengo i 3 płaszcze zielonych lodenowych myśliwskich oszacowanych na łączną sumę zł. 1.060.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Sprzedaż rozpocznie się od 1/2 ceny szacowania.

Komornik (—) FELIKS ZEMANEK.
Dnia 4 stycznia 1937 r.

Do Zarządu R. K. S. „Zagłębie” w Dąbrowie Górniczej.

W dniu 31. 37 r. na walnym zebraniu R. K. S. „Zagłębie” zostałem wybrany na członka zarządu tegoż klubu. Ponieważ w takim składzie jaki został wybrany obecny zarząd nie może pracować, przeto żrękam się członka zarządu R. K. S. „Zagłębie”. Jednocześnie proszę o skreślenie mnie z dniem 1.1. 37 r. z listy członków copierających RKS. „Zagłębie”.

P. ŻUKOWSKI
Dąbrowa Górnicza
ul. Limanowskiego 10.

DRÓBNE OGŁOSZENIA

NAUKA I WYCHOWANIE

STUDENT uniwersytetu, pierwszorzędnego pedagoga, mówi niemieckim i francuskim poszukuje korepetycji. Oferty do administracji „Expresu Zagłębia” sub. „Nauka”.

TANCOW nowoczesnych i wirówowych wyuczam osobiście, szybko i tanio. Informacje kiosk papierosów róg ul. Żeromskiego — Mariackiej lub Kuźnica 4 m. 8 Sosnowiec.

RUTYNOWANA nauczycielka języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego ma jeszcze wolne godziny. Wiadomość Bema 3 m. 2.

POSADY I PRACE

KTÓRA z firm lub panów dałaby mi pracę fizyczną otrzyma 200 zł. gotówką. Oferty do administracji pod „Pracownik”.

POTRZEBNI inteligentni chłopcy na posługi i posyłki. Zgłoszenia z własnoręcznymi piśmennymi ofertami do Biura Ogłoszeń J. Hławski, Sosnowiec, 3-go Maja 23.

POTRZEBNY zaraz dobry handlowiec z praktyką do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego w Sosnowcu. Wymagana kaucja lub gwarancja. — Oferty z odpisami świadectw, podaniem referencji oraz rodzaju zaofiarowanej kaucji do Biura Ogłoszeń J. Hławski w Sosnowcu pod „Zł. 150 —”

POSZUKUJE agentów za kaucją minimalną lub referencjami. Wiadomość „Głos” sprzedaj ratulna, Sosnowiec, Targowa 4, II p.

KUPNO I SPRZEDAŻ

SPRZEDAM kantar sklepowy oraz wagę dziesiętną nową. Dąbrowa Górnicza, Kopernika 120, Michalski.

SKLEP spożywczy, urządzenie, towar — dobry do sprzedania. Wiadomość w administracji.

UBEZPIECZALNIA Społeczna w Sosnowcu ogłasza przetarg na dostawę 250 mtr. sześci. lodu naturalnego, czystego dla szpitala w Sosnowcu. Cenę należy podać za 1 mtr. sześci. z ułożeniem, przesyłką soli i dobrym zakonserwowaniem trzcinnami. — Termin złożenia oferty upływa dnia 3-go stycznia br.

BUDKA z drobną sprzedażą do wynajęcia. Dąbrowa Górnicza, Kollataja 4.

Miód

prawdziwy lipcowy i kresowy w firmie „KOZIOLKOW I JEDRUSZEK” W SOŚNOWCU. 3-go MAJA 21. TEL. 61368 —

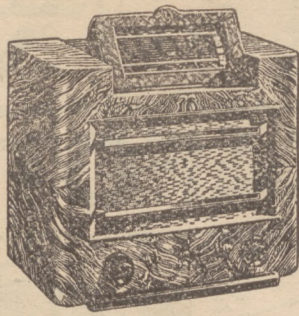
PIWIARNIE w najlepszym punkcie Sosnowca sprzedam bardzo tanio, jest zrobiony bufet w oknie przez które wydaje porcję, lody, woda, piwo i kefir. Przy trakcie ślaskim, gdzie przechodzi tysiące ludzi dziennie, ul. Piłsudskiego 24.

CZTEROPIĘTROWY dom sprzedam, dochód miesięczny 700 zł. Cena 60.000. Telefon 61305.

DWA pokoje z kuchnią do wynajęcia i rietro. Staronogońska 16.

SPRZEDAM sklep spożywczy razem z klientelą, dobrze prosperujący z powodu wyjazdu. Wiadomość w administracji.

MAGIEL do sprzedania w dobrym stanie 140 zł. Wiadomość Józefów koło Zagórza. Soltys.

Bez wiz i paszportów podróżujesz po świecie, słuchając audycji radiowych. Dobrą i silną audycję da Ci tylko odbiornik sieciowy.

Bezpłatne demonstracje najnowszych typów radioodbiorników są skutecznie codziennie w salonie radiowym.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA
w Zagłębiu Dąbrowskim S. A.

KINO „ZAGŁĘBIE”

DZIŚ PREMIERA

Pierwszej polskiej komedio-operetki

Pani Minister tańczy

Akcja filmu rozgrywa się w swobodnym państwie operetki, gdzie politykę zastępuje melodia, a humor jest jedyną racją stanu

OBSADA:

TOLA MANKIEWICZOWNA, ALEKSANDER ŻABCZYŃSKI, MIECZYSLAWA Cwiklińska, J. ORWID, M. ZNICH i ST. SIELAŃSKI.

Początek seansu o godz. 17.30.

KINO „PALACE”

Dziś!

Bette Davis i Franchot Tonn
w wzruszającym dramacie p. t.

KUSICIELKA

Początek o godz. 3.30

Kino „APOLLO” w Sielcu

DZIŚ! W Trzech Króli i czwartek 7-go stycznia

Podwójny program!

WALLACE BEERY i JACKIE COOPER w wielkim filmie cyrkowym pl.

Zapomniany człowiek

II-gi film — OLGA CZECHOWA, A. SZLETOW w potężnym dramacie p. t.

REGINA

Bilety od 25 gr. Dziś o 11 PORANEK po 10 groszy.

DO sprzedania aparat do trwałej ondulacji. Wiadomość w administracji.

OKAZYJNIE wyprzedaj różnych mebli pokojowych. Wiadomość Foto-Lazar, Sosnowiec, Piłsudskiego.

DO sprzedania łóżka nowe debowe. Wiadomość Sosnowiec, Sielec, ul. Wileza 6 m. 7.

LOKALE

DWA mieszkania pokój z kuchnią do wynajęcia. Będzin, Małobadzka 116.

LOKAL handlowy z urządzeniem w Dąbrowie Górniczej do odstąpienia w cenie 150 zł. Wiadomość „Expres” Dąbrowa.

LOKAL restauracyjny do wynajęcia. Sosnowiec, Piłsudskiego 24.

MIESZKANIA 3 i 4-ro pokojowe z wygodami do wynajęcia w nowym domu. Sosnowiec, Staronogońska 16

CZTERY pokoje z kuchnią z wygodami do wynajęcia. Telefon 61305.

MATRYMONIALNE

URZĘDNIK separowany pozna gospodarną i miłą niewiastę. Cel matrymonialny. Zgłoszenia z fotografią do „Expresu Zagłębia” Sosnowiec pod „R. W.”

ZGUBIONE DOKUMENTY

GASTALIK JÓZEF zgubił książkę wojskową wydaną przez PKU. Sosnowiec.

ZAGINIONY weksel z podpisem Klemensa Hupki unieważnia Prysak Szczepan.

dobrą brzytwą golenie idzie sprawnie

wypróbowane brzytwy, pendzle, paski, maszynki, nożyki, garnitury zakupisz najkorzystniej w Składzie Fabrycznym „ADA” Modrzejska 30 (Hale Dobra brzytwy wystarczy na wiele lat.

RÓŻNE

WYŻEL ciemno - brązowy do odebrania za zwrotem kosztów. Dąbrowa Górnicza Poniatowskiego 16.

NOWOCZESNA REKLAMA I DEKORACJA. TELEFONUJ 62-325. FACHOWE PORADY BEZPŁATNE.

ZA długi żony Henryki Ryńskiej z Grzeszkowskich nie odpowiadamy i płacić nie będziemy. Józef Ryński.

ZA długi żony mojej Katarzyny z Kankich oraz całej rodziny od dnia dzisiejszego nie odpowiadamy i płacić nie będziemy. Michał Kulinowski, Dąbrowa Górnicza, Zielenia dom 7.

ZA pożyczkę 1000 lub 1500 zł. dam w górnym mieszkaniu dwupokojowe słoneczne (woda, światło). Zgłoszenia do administracji „Expresu Zagłębia” pod „Gospodarz”.

7 STYCZNIA 37 r. między Sosnowcem a Dąbrową zgubiłem broń Nr. 8454 kaliber 635. Znalazcę zwrócić za wynagrodzeniem: Strzemieszyce, Kolejowa 24, Wincenty Nowak.

Zakład zegarmistrzowski

W. NIEPONIA

został przeniesiony z ul. Czystej nr. 7 na ul. WARSZAWSKĄ nr. 1 w Sosnowcu (vis a vis sklepu z obuwiem „Sokół” w podwórzu na lewo). Telefon 63008. Drugie wejście od hotelu „Victoria” w podwórzu na prawo.